

Kjöbenhavnsposten.

Redigeret og udgiven af A. P. Liunge.

10de Aarg.

Fredag d. 9. September 1836.

Nº 257.

Forsendes, ifolge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdommerne.

De holsteenske Provindsial-Stænders
Tidende,
som Surrogat for Forhandlingernes Offentlighed.
Af den Deputerede Løk i Tøhøe *).

Tarda sunt, quae in commune expostulantur: pri-
vatam gratiam statim mereare, statim recipias.

Tac. Annal. I. 28.

Den af Stændersamlingen i Nørskilde (i Tøhøe, i Slesvig) besluttede og indgivne Petition om Stænderforhandlingernes Offentlighed er i Viborg blevet afvist. Saaledes synes det, efter det af „Altonae Mercur“ fortinsviis og fremfor Alt andet meddelede Brudstykke af den egl. Hr. Commissarii Slutningstale. Den viborgske Stænderforsamling har stroy høstet Frugterne herfor i den Noes, som derved er blevet den til Deel. Forsamlingen i Tøhøe var i denne Henseende ikke saa lykkelig; endskjont det her efter mit Bidende skete det samme, som hine Deputerede roses for, og som i Hovedsagen dog gaaer ud paa, at de have stemmet efter deres Overbeviisning. Saaledes maa det visinok ogsaa være; thi da finder stedse En-
hver, hvem Tak og Lovtale ei tilfalt, Erstatning og Be-
roligelse i sit eget Bryst. Folgende min indre Overbeviis-
nings Stemme, seer jeg mig foranlediget, om end utsat
for den Fare, at blive regnet „til dem, der lydeligt lade
sig høre“, til at fremføre min Mening om denne ofte
omtalte, men i Sandhed ogsaa højvigtige Gjenstand.

Til egen Beroligelse kan det tjene mig, og de, med
mig heri Ligesindebe, at Straaben efter Offentlighed dog
ikke ganske fordommes. Den viborgske Stænderforsamling
er tvertimod endog dersor blevet rost. „De ville sikkert
lig Offentlighed, kun ikke den Art, hvorom der spurgtes.
Saaledes lyde den kongelige Commissarii Ord. Utsaa
Offentlighed er roesværdig, Folket skal erfare, hvad dets
Deputerede forhandle. Spørgsmålet Om? er altsaa ikke

mere omtofteligt; kun om Spørgsmålet Hvortledes? er
man endnu uenig. Dette deler sig igjen i to andre,
hvor meget? og paa hvilken Maade? Begge ere
vigtige, begge forhjene en omhyggelig Belysning.

Bil man ikke med den ene Haand tage, hvad der
med den anden blev givet, saa kan man paa det første
Spørgsmål ikke svare andet, end: Alt! Skal den tilstedede
Offentlighed finde Sted, skal Folket erfare, hvad der fore-
gaar i Stændersalen, saa lader sig intetsteds nogen Hm-
meligheden forene dermed. Hvo torde ogsaa anmæsse sig
her at ville optræde som Formynder. Navnet Folk beteg-
ner et Folkes-Begreb, der indbefatter de Indsigtfuldeste,
de Rødeste, de Bedste; til Folket hører saavel Ministeren
som hans Portner; fra sit Folk vil ingen Fædrelandsven,
ingen Hædersmand assondre sig. Hvo skulde da ved Magt
og Indsigt kunne være stillet saa højt, at han torde gjøre Krav
paa at bedomme og bestemme det, man maatte sige eller
skjule for Folket. — Men det Væsentlige, tilraaber man
mig, det Væsentlige skal meddeles, saaledes byder jo For-
ordningen! — Man vise mig først den Tankernes Pavé,
som med Usebilbarhed formaaer at bestemme, hvad Omkred-
sen af dette Begreb indbefatter eller udelukker! Hvad der
ved en Retshandling, ved en justitsmæssig Fremfærd er
væsentligt, det lader sig vel bestemme efter foreliggende
Love: en analog Anwendung paa Stænderforsamlingen vilde
imidlertid ikke lade videre tilovers for Bekendtgørelsen,
end den Bemærkning, at det tilbørlige Aantal Deputerede
havde været nærværende, Præsidenten havde indteget sin
Plads, og Dette eller Hjunt ved Stemmernes Fleertal var
blevet besluttet. Men det er jo ikke Meningen; alle Stæn-
dertidender melde langt mere, tilmed ere de viborgske De-
puterede jo blevne roste, fordi de ville Offentlighed, og
ikke blot et Stykke deraf, ikke blot Offentlighed af det væ-
sentlige, men tvertimod den hele. Lader sig dette Maal
da opnaae ved Stændertidenden? Fortjener denne Slags
Offentlighed den Noes, der ydes den? Dette er da det
sidste Spørgsmål, som naar man vil beholde Formalet
for Nie, umuligt kan besvares med ja.

*) Efter Kieler Correspondenzblatt Nr. 83.

Nyheds-Post.

København den 9de September 1836. — Surnumerair Assessor i Lands-Over- samt Hof- og Stads-Netten f. u. n. C. Eberlin er allernaadigst udnevnt til Herrebsfoged og Herredsskriver i Fiends og Nørlyng Herreder i Viborg Stift.

— For den lærde og elskelige Bisshop P. E. Müller har en af hans ældste og noeste Venner, Ternværkseier J. Alal i Norge i disse Dage ladet opreste et smukt Mindekors af støbt Tern paa hans Grav paa Assistsents Kirkegaarden. I Korsets trende Hjørner ere de sædvanlige Sindbilleder paa Kro, Haab og Kjærlighed — en Kalk, et Anker og et brændende Hjerte — anbragte. I det fjerde Hjørne, ved Korsets Fot, sidder Wiisdomsuglen; bag ved den reiser sig en af Laurbær omvunden Bispestav, hvil Krumning ender sig i Korsets Midte. Indskriften er: Peter Erasmus Müller, Sjællands Bisshop, død den 4de September 1834 i sit 59de Åar.

— Helsingørs Avis af 31te f. M. supplerer vore Bemærkninger angaaende det i Adressavisen anmeldte Dødsfald af en 50aarig Lieutenant, ved at tilføje: „Om det Paalidelige i denne Arførsel“ (nemlig af Armeens 76 Lieutenanter, som have tjent mellem 20 og 25 Åar) „kan man neppe bedre overbevises end ved at kaste et Blik paa Officierernes Stilling i det her garnisonerende Kronens Regiment. Af 10 virkelige Premier-lieutenanter have 8 tjent over 20 Åar, een endog henved 27 Åar. Denne har Capitains Anciennetet siden Slutningen af Året 1827, og 5 andre have den i længere eller kortere Tid. I intet Regiment i den danske Armee har Stagnationen i Avancementet været saa kjendelig som i det nævnte. Til yderligere Bevisis herfor kan ansøres, at ikke blot samtlige 5 Compagniehæder, men ogsaa — hvad neppe noget andet Regiment kan opvise lignende Exempel paa — de 2 ældste Stabscapitainer alt er tillagt Majors Anciennetet eller, hvad der tildeles siger det samme, at i andre Regimenter nogle Capitainer ere avancerede til Majorer, som, hvis Avancements- Ordenen gik efter Ancienneteten i Armeen, ville være endnu blot Stabscapitainer.“

— Fra flere Byer i Sjælland har man i denne Tid seet Licitationer over Leveranceen af forskellige Partier Fourage, der behoves til den kongelige Ejendom. Disse Licitationer forhene af den Aarsag særligen at bemærkes, fordi de have været Gjenstand for en Petition fra den roeslundiske Standforsamling, og fordi Regjeringen, ved at tage Hensyn til det offentliggen beromt fremsatte Ønske, har befriet Landmanden for en Deel Bilkaalighed, den han efter hidtil bestaaende Negler ved disse Leverancer var utsat for. Leveranduren af de større Partier har sine bestemte Licitations-Bilsaar at rette sig efter, og Bonden, som afhænder sit Produkt til Leveranduren, staar ikke i andet Forhold til denne end som Sælger til Kjøbner. I Stedet for at Bonden før blev commanderet til, vel ikke altid paa den ham beleiligste Tid, at hjøre sit Quantum til Byer nogle Mile fra Hjemmet og uden Godtgjørelse for Kjørselen, beroer det nu ganske paa ham, hvad Accord han vil træffe med Leveranduren. Den indtraadte Forandring afgiver saaledes flere Fordele for Landmanden, og bør af denne særliges paa-

(Helsingørs Avis.)

— Hr. C. G. Clausen til Lesagergaard har etter oftentliggjort en Gebyhrberegning af Herr Kammeraad Rod;

efter denne have Tingleæsnings-Gebyhrerne, foruden det stempede Papir og særlig Betaling til Concipisten af Documentet m. m., ved et Kjøb af et Huus paa 1 Skp. 3 Fdk. 1 Alh. Hartkorn, som folges for 50 Rbd. og Forpligtelse til at underholde Sælgeren og Kone, beløbet sig til 12 Rbd. 4 MR. 10 f. Solv. Proprietair Clausen slutter sine Bemærkninger desangaaende paa følgende Maade: „Jeg overlader nu ogsaa denne Gebyhrberegning til Kyndiges Bedommelse, for at udfinde og betegne den herrebsfogedlige Adfærd, saavel hvad Regningerne i det Hele angaaer, som in specie den, at lade alle de ærede Herrer Presters udstedte Attestor i disse Herreder undergaae en Forvandling fra 10 Skillings Attestor til 2, 4, 6 og s. f. Rigsbanksdalers Netsdocumenter, og at undersøge det formeentlig overslodige i det Nodiske Paaskriversi af disse Attestor, der hvor Reqvirenten, deels paa Grund af lovformelige Documenter, som Skjøder ic., aldeles ei behover dem, og deels hvor Bonden som Reqvirent og Selvherffer over sine Papirer udtrykkelig ved mange Lejligheder kan forbyde og frabede sig utilige Gjentagelser af de Paategninger, som Documenterne indeholde. Bondens Uvidenhed ved rigtig at betage sig med sine Papirer bliver her i denne Jurisdiction frygtelig straffet; naar saaledes f. Ex. hans Skjøde eller andet Document er skrevet, paalægges ham i Almindelighed i et eller andet Niemed at kasse Prestens Attest; denne sidste erholder han som oftest af sin velvillende Sjælsørger omsonst eller ved hoist at betale det stempede Papirs Beløb, men efter denne Attestens milde Opvaagnelse til Livet, forestaaer dens fremtidige Tilværelse de barskeste Sted, der ligesom ved Herri ved paamalide arithmetiske Nodtegn, lader det gjennemloxe en Skjærsilb, der i pecuniar Henseende er af lige saa slappende Natur for Bondemandens Pung, som hvor Kjøbstedmandens Borgerbrev skulde omstobes til Adelspatent. Eftersom nu den yderst trængende Huusmand Michel Nielsen med Kone og talrige Børneslok med største Længsel forventer de af Hr. Kammerraaden for hoit beregnaede Gebyhrer tilbagebetaalte, som formeentlig vil beløbe henved 8 à 9 Rbd., skulde jeg til behagelig Efterretning ei undlade herved offentlig at underrette ham om, at Beløbet over Randers Postkontoir senest inden denne Maaneds Udgang forlanges fremsendt, da i modsat Tilfælde de her annoncerede Documenter blive indsendte til det kongl. danske Cancells videre Undersøgelse; og denne Handlemæde vil vist Ingen kunne fortænke den fattige Bondemand i, som under det milde danske Scepter ogsaa er sig den Sandhed bevidst i sin Barm: at Netten maas have sin Gange, idet den Fattiges Net vistnok er en hellig Net, der burde forsøgtes for Rigmandens Ankæstelser, og som under en saadan Adfærd vinger den Fattige til at offre Guldbaa Gudinden Justitas Alter, som dette ophoede Væsen kun med Harme vil have seet frembaaren imedens hun henpegende med Retsfærdighedens Sværd vistnok har udstedt accepteret Anvisning til den truende Nemesis, som den Gudinde der „dommer Menneskenes Adfærd i Medgang, ydmyger Stolthed og Overmod, straffer den skjulte Forbrydelse og holder alt i retfærdig Ligeveægt;“ cfr. den 151 § NB. ej af det danske Sportelreglement af 22de Marts 1814, men af den græske og romerske Mythologi, udgivet af Damm og Moritz.

Miscellanea. — Staden Mainz har som bekjendt bestuttet at udnevne Thorvaldsen til Gresmedborger. Diplomet vil blive ham oversendt i et rigt udsmykket Futteral,

hvortil Staden har bevilliget 600 Gylden. Arbeidet er overdraget til den unge Konstner, Florian Metzger i Mainz, og næsten fuldført. Sizaterne paa det øverste Sidelaag af Guttevalet ere i drevet Solv. Hele Gutteralet er $\frac{5}{6}$ God højt og $\frac{2}{3}$ God bredt. Nanden er udsmykket med Arabesker. Det midterste Num forestiller en oventil halvrund Nische, i hvis Midte Moguntia sover, holdende i den ene Haand en Borgerkrone over Hovedet af Guttenbergs paa et Postament staende Buste, og i den venstre Haand en Laurbærklands over Hovedet af Thorvaldsen, der sidder tænktende over Udkastet til Modellen. Tegningen er udfert af Dr. Hens fra Mainz, som for Tiden er i Rom. — Naturalie-Cabinetet i Paris vil med det første erholde et fossilt Palmetrae, der er fundet i Minerne i Anzin, i en Dybde af 1100 fod. Stammen har 36 Tommer i Gjennemsnit, og Nodderne snoe sig flere Aflen dybt ned i Jorden, da Træet er fundet staende opreist. — Har Talleyrand skrevet Memoirer eller ej? Det har i lang Tid været et vigtigt Spørgsmål. Ladvocat, den bekendte Boghandler og Forfægger af Nutidens berømteste Memoirer, har for en Maanedstid siden foretaget en Reise til Balencay, for at komme paa det Nene dermed. Diplomatikens Patriark modtog Boghandleren meget artig og sagde til ham: „Jeg har kun skrevet Historie og den staar i Moniteuren. Hvad mine Memoirer angaaer, hvorfors skulde jeg nedskrive dem? Intit Menneske vilde troe derpaa.“ Boghandleren havd 500,000 Frs. og viste Prinsen Portefeuilleen, der indeholdt denne Sum, eller i det mindste kunde indeholde den. Men Prinsen smilte og vedblev ikke at have skrevet Memoirer. „Men man har dog sagt, ja endog ladet trykke,“ gjentog Boghandleren, „at De vilde testamentere dem til en Person.“ — „Og til hvem da?“ — „Til Hr. Thiers.“ — Den gamle Diplomat lœ atter. „Og hvorfors skulde jeg overlade Hr. Thiers dem som en Speculations-Gjenstand? Det behøver han ikke, hans Lykke er gjort. Havde jeg skrevet Memoirer, som De og Journalisterne paastaae, og vilde jeg gjøre Nogen en Foræring dermed, saa skulde det være Jacob, min Kammerjener, der har staet i Ejendom hos mig siden Aaret III.“ Dette var Thiers sidste Ord, da Samtalen lod til at falde ham besværlig. Boghandleren anbefalede sig noget forlegen, og Spørgsmaalet om Talleyrands Memoirer er altsaa endnu uafgjort; men hvis Noget er i Stand til at støtte Formodningerne om deres Tilværelse, saa er det det, at Først Talleyrand har sagt, at de ikke eksistere.

Politiet i Paris.

Efter Voiserne at slutte er Paris i den sidste Tid ikke bestjegt med andet end de spanske Anliggender, men Sandheden er, at disse have fundet en Concurrent i de Mord, som foresalde paa Gaderne om Natten, og som kun give hele Staden lidt Tid til at tænke paa noget Andet. Paris skulde være den bedst bevogtede Stad i Verden: den har et Politi, der aarlig kostet 7 Millioner Franker, et Gensd'armeri, en Garnison af 40,000 Mand og en Nationalgarde, som daglig afgiver 2000

Før dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adel- og Gothezsade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindsene paa alle Kongelige Postkontorer; Prisen er quartaliter 2 Rbd. 48 f. S. og E. for indenbyes og 3 Rbd. 8 f. S. Solv for ubenbyes Abonnenter.

Trykt i det Poppiske Officin, ved J. G. Salomon, Pilestræde Nr. 110.

Mand til Bagter og Patrouiller, og dog kan man om Natten ikke passere Gaderne uden Livsfare. I dette Sieblis har man, ogsaa som en Folge af det almindelige Skrig imod Politiet, vel forsøgt Opfynet saa meget, at Farer er meget mindre; Garnisonen har fordoblet sine Patrouiller, Gensd'armeriet ud-sender en hver tiende Minut, hele Sikkerhedspolitiel er paa Benene, og den fortroffelige Ronde-grise, ditte eneste sande Gade-politi, er virksommere end nogensinde før. Men denne store Tver kan ikke være længe; det hele System er slet og bortsætter en stor Mengde Krester. En Patrouille bestaaer af 5—8 Mand, og udretter mindre end een enkelt bevæbnet Mand, da man hører dem i længere Frastand. I London kommer Politiet hver 10de eller 12te Minut forbi ethvert Huus, imedens at her, med langt større Bekostning, selv de største Gader en heel Nat sjælden blive betraadte af mere end 4—5 Patrouiller, imedens det afhænger af tilfældige Omstændigheder, om de mindre og mere afsides Streder blive gjennemgaaede een Gang. Alligevel er man ikke billig imod Politiet, thi saalænge Frankrig ingen Strafcolonier besidder, vil Paris støde være et tilflugtssted for 4—5000 undsløbne Galeislaver, som i Gangsiderne have stiftet Forbindelser med Forbrydere af alle Slags, og som intet andet Subsistentsmidler have end Tyveri og Røveri. Alle store Forbrydelser imod Ejendom blive næsten uden Undtagelse begaade af forhenværende Galeislaver, og man maa være Politiet taknemlig for, at Gaderne om Natten ikke hele Aaret igjennem ere usikre. Frankrig straffes ogsaa i denne Henseende for sine Forbrydelser i Revolutionen; Deportationerne til Cayenne og Dennamari have bragt Strafcolonier i Miscreditt og hidindtil forhindret deres Oprettelse, og der har dannet sig en heel Skole af Nationaloekonomer, hvis Kjephed det er at declamere imod de engelske Strafcolonier. Men trods disse sentimentale Philanthropier er det dog ikke mindre vist, at London, som forend Oprettelsen af Botanybay var den usikreste Stad i Verden, nu er blevet en af de sikreste, imedens man i Paris neppe med de største Opoffrelser kan tilveiebringe en taalelig Sikkerhed.

Ankomne Reisende. — Den 7de Septbr. Med Nestved Dagvogn: Hr. Tissot, Fru og Frøken Trepka fra Nestved; Madam Steimann fra Bordingborg; Tomfru Simonsen fra Præsto; Fru Thy, Hr. Hensemann, Øhr. Jensen og Formanowsky fra Rønne. Den 8de. Med Hamborg Personpost: Grosserer Levy og Cand. pharm. Levy (Gammeltorv 6), Hr. Brandes (Klareboderne 6), Urtekræmmer Petersen (Vestergade 15), alle fra Odense; Baron Holsten (Gotherg. 389), Dr. Tolding (Brogaden 18), Kjøbmand Arnesen (Øybengs. 189), fra Nyborg; Stud. Krieger (Kronprinsessegade 401) og Hr. Drastrup fra Korsør. — Afreiste. Den 8de. Secretair Lund, Mad. Lovstrom og Møller, Øhr. Møller og Welejus til Nestved; Etatsraad Otte til Præsts. Hr. Jacobsen til Rønne; Tomfru Bielmann og Hr. Meyer til Bordingborg.

Det Kongelige Theater. — Faften (Fredag) opføres: Don Juan af Østerrig, Skuespil i 5 Akter.

Gærdig fra Trykkeriet Fredag Morgen Kl. 10.